

fulde bevæge os til at indse, at det vilde være urigtigt, ja uforvarligt, ikke at gaa til denne Oprensning. Men er det virkelig Tilfældet, at Sundhedshensynene ere saa presserende, overfor denne Kaserne, da maa jeg rigtig nok sige, at da have de Mynbigheder, der hidtil have raadet i Citadellet, et stort Ansvar. Thi saaledes som nævnt her i Thinget idag, ligger i alt Fald for endel Stenbro'n over Gulvene, saa at i vaadt Veir staa'r Vandet paa Gulvene og kan ikke komme bort. Det forekommer mig altsaa, at naar man kommer til os og forlaenger, at vi af Sundhedshensyn skulle gjøre Noget, thi ellers dø alle de, der bo i de nederste Etager, da maa vi dog kunne forlange, at ogsaa Mynbighederne derude under saadanne Forhold gjøre Noget, og det kunde de, naar Forholdene virkelig ere saa presserende. Nu indrømmes det i en Artikel, som har staaet i et af de større Kjøbenhavn'ske Blade, som jeg har her ved Haanden, efter at der er givet en grumme rørende Skildring af, hvor mange af Beboerne derude det ere døde, at medens der i et vist Lidsrum er Død, saa og saa mange af Beboerne i den nederste Etage, er der i samme Lidsrum slet ingen døde af dem, der boede i de øverste Etager. Ja, det vil sige, det er fire, som have begaaet Selvmord, hedder det, men det kan jo ogsaa ske i den friske, grønne Natur, det vide vi fra Husarnerne ude paa Sjægersborg. Naar det nu imidlertid er Udbunstringen af disse Græde, der stadig nævnes som Grunden til, at der skulde gjøres Noget, er det dog virkelig mærkeligt, at af de Folk, der bo i de øverste Etager, er ikke en eneste død. Og naar man saaledes stadig raaber paa, at vi af Sundhedshensyn skulle gjøre det og det ved Bygningerne i Kastellet, ville vi jo i Grunden ogsaa blive nødt til at rive Gardekaserne ned, thi det er jo paastaet fra mange Sider, at den er af den Bestaafenhed, at uforholdsmæssig mange af dem, der ligge der, blide syge og dø. Jeg kan altsaa ikke forstaa, hvorfor ikke, naar Udbunstringerne ere Skyld i de usunde Forhold, de, der bo i de øverste Etager, ligesaa vel blide syge, som de i den nederste. (H. Steffensen. Det er Fugtigheden!) Ja, men hvorfor have da Mynbighederne ikke gjort Noget ved Brolægningen derude, der, som jeg før nævnte, er Skyld i Fugtigheden. Den anden Grund, som anføres mod at gaa ind paa dette Forslag, er, at det er saa kostbart. Men saa siger man, at de Folk, der ere mod denne Oprensning og synes, at disse 133,000 Kr. ere for Meget, ville komme til ganske anderledes at punge ud, naar vi skulle til at have Graven tilkastede. Ja, det kunne vi jo tale om, naar der foreligger virkelige Planer og Overflag i saa Henseende, og samtidig med, at jeg frataader det her foreliggende Forslag, tillader jeg mig derfor at opfordre den høitærede Krigsminister til, at han med næste Finantslov forelægger Planer og Overflag over, hvad det vil koste, hvad vi kunne

faae ud af et Salg, og hvorledes det Hele kan ordnes derude; saa kunne vi først tale om den Ordning af Sagen. Der er nu imidlertid endnu en Grund til, at man ikke vil have Kastelsvoldene sløjfede; den nævnes vel ikke offentlig, men jeg antager dog, at den spiller en stor Rolle for Udførelsen, og man faar jo altid Noget at høre om den. Denne Grund er ikke, at vi skulle beholde Kastellet for at værne os mod ydre Fjender, thi det ligger saa langt inde, at det ikke kan gjøre den fjerneste Nytte saa Henseende. Kun de Voldene, der ligge ud mod Havet, kunne maasse faae nogen Betydning, og jeg skal heller ikke være utilbøielig til at lade dem blive staaende, dersom de virkelig fra sagkyndig Side antages at kunne blive et brugbart Led i Søbefæstningen. Nei, Pointet i Sagen er, at vi skulle beholde Kastellet, for at vi der i Farens Stund kunne have et Sted, hvor vore Mynbigheder kunne opholde sig, uden at være udsatte for ydre Overlast og uden at rammes af det Lügens Mis, som de, der ville gjøre sig obsternafige, maatte ellers kunde finde paa at bruge imod dem. Jeg tror nok, det er en af Grundene, men det er jeg fuldstændig uenig med de ærede Medlemmer. Denne min Mening forekommer det mig jeg ikke behøver at bygge paa Fantasier; jeg kan simpelthen henvise til den korte politiske Historie i vort Fædreland. Jeg vil da spørge, idet jeg minder om Foraaret 1848, da der sked Strømme af Blod rundt omkring i Europa under de politiske Oprør, om de Herret ikke tro, at hvis her i Kongens Kjøbenhavn Frederik VII. var reist ud i Kastellet og havde trukket Broen op for de Kjøbenhavn'ske Borgere, som vilde opfordre ham til at forandre den bestaaende Forsætning, vilde en saadan Udfærd kun have gjort ondt værre og sat ondt Blod. Vi vilde da ikke paa en saa fredelig og god Maade være komne over de Forhold, da Sindene vare i den Grad ophidsede, som de vare. Jeg har derfor den Tro, at den danske Befolkning har givet Bevis paa, at et godt Ord finder et godt Sted ogsaa paa dette Omraade, og at der slet ingen Fare er for, at vi i Danmark nogensinde skulde komme til at bruge Kastellet for at beherske Pøbelen i Kjøbenhavn. Nei, Sligt tror jeg ikke paa, og jeg siger derfor, at der ingen Grund er for mig til at opretholde Kastellet som saadant. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at vi stemme for Wandringsforslaget under Nr. 83, og at vi opfordre den ærede Krigsminister til, at han næste Aar giver os en Plan og Oversigt over, hvad det vil koste at tilkaste af Graven saa Meget, som der kan tilkastes — Noget af dem maa vel altid blive tilbage, da vi vel ikke kunne faae Jord nok til det Hele en Plan over, hvor megen Jord der vil gaa med, og hvilke Grunde der kan sælges, naar Kastellets Forhold skulle ordnes paa en saadan Maade.